

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 9Cpr/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313203753
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gertrúda Rennerová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4313203753.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Gertrúdou Rennerovou v právnej veci žalobcu : D. L. H. spol. s r. o. so sídlom Hlavné nám. 19 Šahy, zast. JUDr. Ľudovítom Didim, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Hontianska cesta 4 Šahy, proti žalovanej: H. Y. X.. XX.XX.XXXX, J., L. R. X Š., zast. JUDr. Romanom Foltínom advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Školská 3 Nitra, o zaplatenie 690, 62 eur takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy konania trovy právneho zastúpenia 550, 64 eur na účet právneho zástupcu žalovanej číslo R. XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného v Č. a. s., do troch dní od právoplatnosti.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca v žalobe podanej dňa 05.03.2013 prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 690, 62 eur, ktorá suma predstavuje žalobcom vynaložené náklady na školenie žalovanej. V žalobe a na pojednávaní uviedol, že žalovaná pracovala ako predavač Orange na základe pracovnej zmluvy uzavretej 18.11.2008. V pracovnej zmluve v článku 12 boli ďalšie dohodnuté podmienky, že „zamestnanec je povinný pri rozviazaní pracovného pomeru uhradiť vzniknuté náklady za školenie, ktorých sa zúčastnil za posledné dva roky... „ Žalovaná pracovný pomer ukončila dohodou dňa 27.03.2011 a preto si žalobca uplatňuje žalovaný nárok v zmysle článku 12 pracovnej zmluvy. Závazok žalovanej nie je záväzkom z pracovnoprávných vzťahov ale vyplýva zo zmluvných vzťahov, keďže došlo k zmluvnej dohode. Žalovaná sa zaviazala vrátiť vynaložené prostriedky na jej vzdelávanie za posledné dva roky. Žalobca svoju spoločnosť predal a s kupujúcim sa dohodol, že prevezme všetky práva a povinnosti voči zamestnancom ktorých prevzal, no nestalo sa tak. Prevod obchodného podielu sa uskutočnil veľmi rýchlo, nakoľko spoločnosť Orange „ tlačila „ na žalobcu, aby sa prevod uskutočnil čo najrýchlejšie. Pri prevode firmy je treba dodržať predpísaný postup, napr. nahlásiť na úrad práce a keďže na to nebol čas, volil sa taký postup, že zamestnanci pouzavárali dohodu o skončení pracovného pomeru. V prípade, že by bol dostatok času na predaj firmy, nebolo by potrebné uzatvárať dohody o skončení pracovného pomeru so zamestnancami, ale by ich prevzala nová spoločnosť. Nárok na vrátenie nákladov na školenie bol pracovnoprávne ošetrený, bolo to zakomponované do pracovnej zmluvy a je aj uvedené, za akých podmienok je zamestnanec povinný vrátiť náklady na školenie. Žalovaná absolvovala školenie za účelom zvýšenia svojej kvalifikácie, získala know how, čo je pre ňu výhodné a s poukazom na ust. § 157 Zákonníka práce v tomto prípade nie je potrebné uzatvárať zvlášť dohodu ohľadom náhrady nákladov. Takáto dohoda sa uzatvára len v prípade, ak napr. zamestnanec popri zamestnaní študuje, ale nie pri bežných školeniach, ktoré sú pre zamestnanca povinné aby mohol vykonávať svoje pracovné úlohy v prospech zamestnávateľa. Zamestnávateľ v danom prípade zabezpečil zaškolenie žalovanej tak

ako to vyžaduje Zákonník práce, ktorý ale neupravuje na čie náklady sa má tak stať. Žalobca hradil náklady na zaškolenie žalovanej ktorá ukončila pracovný pomer dohodou a v zmysle pracovnej zmluvy sa zaviazala náklady zaplatiť. V danom prípade došlo k rozviazaniu pracovného pomeru so žalovanou dohodou, teda došlo k ukončeniu pracovného pomeru a preto má vrátiť náklady na školenie. Žalovaná nemusela súhlasiť s ukončením pracovného pomeru a v tom prípade by musel situáciu riešiť inak. V pracovnej zmluve nie je uvedené, pri akom skončení pracovného pomeru sa majú náklady vrátiť, a teda pri akomkoľvek skončení pracovného pomeru vznikne zamestnancovi takáto povinnosť. Žalovaná absolvovala cyklus školení, polovicu nákladov hradila spoločnosť Orange a druhú polovicu žalobca. Za žalovanú sa zaplatili náklady na cestovné, ubytovanie a stravné a spoločnosť Orange žalobcovi vyfakturoval čiastku, ktorá je predmetom konania.

Žalovaná pohľadávku žalobcu neuznávala čo do základu a výšky. Poukázala na to, že žalobca ako zamestnávateľ bol povinný rekvafikovať žalovanú ako svoju zamestnankyňu. O úhradovú povinnosť by išlo iba na základe uzavretej dohody o podmienkach a sankciách spojených so školením. Žalobca si uplatňuje náhradu nákladov na základe článku 12 pracovnej zmluvy, ktorý je nedostatočný na vymáhanie si náhrady nákladov. Predovšetkým mala byť spísaná dohoda takého charakteru, aby z nej bolo zrejmé o aké školenie malo ísť a ktoré mala žalovaná ako zamestnankyňa platiť, čas a doba počas ktorej sa zaviazala zotrvať v zamestnaní, druh kvalifikácie, ktorú mala získať tým to školením. V danej pracovnej zmluve sa síce v bode 12 uvádza, že zamestnanec pri rozviazaní pracovného pomeru je povinný uhradiť náklady na školenie absolvované za posledné dva roky, ale táto dohoda je nedostatočná a neúplná, keďže chýba dohoda o konkrétnych ustanoveniach. Žalovaná uzavrela dohodu o skončení pracovného pomeru, pretože bola nútená ju uzavrieť, a v konečnom dôsledku aj žalobca, keďže spoločnosť Orange trvala na predaji podniku inej spoločnosti. Skutočne absolvovala mesačný kurz aby sa oboznámila s produktmi, so spôsobom vystupovania v zamestnaní a zamestnávateľ vyžadoval, aby takéto školenie absolvovala. Dohodu o skončení pracovného pomeru so žalobcom bola nútená uzavrieť, nakoľko jej bolo vysvetlené, že vzápätí uzavrie pracovný pomer s novým majiteľom. Ku skončeniu pracovného pomeru došlo dohodou z toho podstatného dôvodu, že žalobca ako pôvodný zamestnávateľ prestal existovať, keď predal firmu inému subjektu. Do pracovného pomeru nastúpila v roku 2008 a podľa slov samotného žalobcu pre veľký nápor klientov v predvianočnom období sa termín jej školenia oddialil na rok 2009. Žalobca sa domáha náhrady výdavkov za školenia absolvované nie v roku 2009, ale absolvované v roku 2010, kedy sa musela rekvafikovať na nové produkty. Poukázala na ust. § 154 ods. 2 Zákonníka práce.

Rozsudok Okresného súdu Levice z 23.10.2013 č. k. 9Cpr/5/2013 - 42 bol zrušený uznesením Krajského súdu Nitra dňa 25.08.2014 č. k. 25CoPr/1/2014 - 68 a vec vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Doplnením dokazovania zistil súd tento skutkový stav :

Pracovný pomer medzi žalobcom a žalovanou vznikol na základe pracovnej zmluvy (čl. 7) uzavretej dňa 18.11.2008 na dobu neurčitú, podľa ktorej žalovaná u žalobcu vykonávala prácu predavač Orange. V bode 12. pracovnej zmluvy boli dohodnuté ďalšie podmienky podľa ktorých je zamestnanec povinný pri rozviazaní pracovného pomeru uhradiť vzniknuté náklady na školenie ktorých sa zúčastnil za posledné dva roky. Žalovaná sa podľa evidencie žalobcu zúčastnila školení v dňoch 29.06.2009, 10.02.-12.02.2009, 19.02. - 20.02.2009 a 19.03.2010.

Na základe dohody o skončení pracovného pomeru (čl. 8), ktorú účastníci uzavreli 27.03.2011 podľa § 60 Zákonníka práce skončil žalovanej pracovný pomer so žalobcom dňom 27.03.2011. Ako dôvod skončenia pracovného pomeru v dohode uvedený je predaj časti spoločnosti a prechod všetkých práv a povinností zamestnanca na novú spoločnosť Franco spol. s r. o. Šamorín, prevádzkovateľa Orange Šahy, bez nároku na odstupné. Všetky práva a povinnosti zamestnávateľa prechádzajú na spoločnosť Franco s. r. o. Šamorín.

Zmluvou o prevode práv a záväzkov zo zmlúv (čl. 81) uzavretou dňa 25.03.2011 na jednej strane spoločnosťou Orange Slovensko a. s. a žalobcom a na druhej strane so spoločnosťou Franco spol. s r. o. vo veci jej obchodného zastúpenia previedol žalobca práva a záväzky na preberajúcu obchodnú spoločnosť Franco spol. s r. o. Šamorín. Na preberajúceho prechádzajú všetky práva a záväzky dňom 27.03.2011. V článku 1 odsek 4. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že v samostatnej obchodnej

zmluve, ktorú sú povinní uzavrieť, je preberajúci povinný prevziať od prevádzajúceho do pracovného pomeru aj všetkých jeho zamestnancov, ktorí podľa pracovnej zmluvy uzavretej s prevádzajúcim majú v nej dohodnuté miesto výkonu práce jeho značkovú predajňu, a to dňom 28.03.2011 a prechod zamestnancov sa musí uskutočniť zákonným spôsobom a iba na základe ich dobrovoľného a výslovného súhlasu (odsek 5). Podľa článku 2 bod 5. zmluvy o prevode práva a povinnosti prevádzajúceho, ktoré mu vzniknú na základe tejto zmluvy voči jeho zamestnancom pri skončení pracovného vzťahu je povinný si vysporiadať iba sám prevodca do 27.03.2011.

Dňa 25.03.2011 žalobca so spoločnosťou Franco uzavrel kúpnu zmluvu (čl. 93), predmetom ktorej je predaj majetku predávajúceho nachádzajúci sa v priestoroch značkovej predajne Orange a. s. V bode 2. ods. 4 zmluvy je dojednané, že kupujúci prevezme všetkých zamestnancov od predávajúceho a od 28.03.2011 so všetkými zamestnancami uzavrie pracovnú zmluvu so všetkými právnymi náležitosťami tak, ako keby nemali rozviazaný pracovný pomer.

Ako svedok bol vypočutý konateľ spoločnosti Franco O. O.. Osvedčil sa, že žalovaná je jeho zamestnankyňou. Pri uzatváraní zmluvy kúpe časti podniku nedojednávajú so žalobcom nároky z nákladov na školenie, zmluvy upravujú len vzťahy medzi spoločnosťami, nie však pracovnoprávne vzťahy.

Žalobca sa domáha voči žalovanej náhrady nákladov za školenie, ktoré žalovaná absolvovala v dňoch 29.06.2009, 10.02.-12.02.2009, 19.02.-20.02.2009 19.03.2010 vo výške 690, 62 eur. Podľa názoru súdu sa žalobca nedôvodne domáha vrátenia nákladov za školenia, ktoré žalovaná absolvovala.

Podľa § 154 ods. 1 Zákonníka práce zamestnancovi, ktorý vstupuje do pracovného pomeru bez kvalifikácie, zabezpečuje zamestnávateľ získanie kvalifikácie zaškolením alebo zaučením. Po skončení zaškolenia alebo zaučenia vydá o tom zamestnávateľ zamestnancovi potvrdenie.

Podľa § 154 ods. 2 Zákonníka práce zamestnávateľ je povinný rekvalifikovať zamestnanca, ktorý prechádza na nové pracovisko alebo na nový druh práce, alebo na spôsob práce, ak je to nevyhnutné najmä pri zmenách v organizácii práce alebo pri iných racionalizačných opatreniach.

Zákonník práce rozlišuje prehlbovanie a zvyšovanie kvalifikácie zamestnanca. Kým prehlbovanie kvalifikácie môže zamestnávateľ zamestnancovi jednostranne nariadiť, zvyšovanie kvalifikácie (§ 155 Zákonníka práce) si vyžaduje súhlas oboch strán. V danom prípade žalobca ako zamestnávateľ požadoval od žalovanej prehlbenie si kvalifikácie na to, aby pri predávaní produktov žalobcu resp. spoločnosti Orange, postupovala spôsobom, ako to spoločnosť vyžadovala a aby tieto postupy boli v súlade s marketingom zaužívaným spoločnosťou. Je známe, že spoločnosť Orange predáva svojim klientom rôzne produkty s rôznymi zmluvnými podmienkami, preto je zrejme, že zamestnanci musia byť oboznámení so všetkými náležitosťami predaja, a za tým účelom zamestnávateľ vysiela zamestnancov na preškolenie. Podľa názoru súdu však neobstojí stanovisko žalobcu, že žalovaná uzavrela dohodu podľa bodu 12 pracovnej zmluvy a preto je povinná nahradiť vzniknuté náklady školenia. Treba poukázať na neurčitost' a nezrozumiteľnosť písomnej dohody obsiahnutej v článku 12 pracovnej zmluvy. Podľa názoru súdu je takéto dojednanie neplatné v zmysle § 37 ods. 1 Zákonníka práce. Dohoda je koncipovaná tak široko že nie je jasné, pri rozviazaní pracovného pomeru kým a z akého dôvodu vzniká žalovanej povinnosť vrátiť náklady na školenia a nie je zrejme ani to, v akej výške má tieto náklady znášať. Dojednanie aspoň týchto základných podmienok je dôležité už pri uzatváraní pracovného pomeru, aby si mohol zamestnanec zvážiť či pristúpi na takýto záväzok a zvážiť v konečnom dôsledku aj uzavretie pracovného pomeru. Práva a povinnosti oboch účastníkov dohody musia byť jasne koncipované, aby nevznikli žiadne pochybnosti. Určité a jasné dojednanie má význam pri riešení prípadného sporu medzi účastníkmi. Absencia určitého a jasného dojednania podstatných podmienok dohody robí toto dojednanie neplatným.

Ďalším podstatným dôvodom, pre ktorý súd považuje žalobu za nedôvodnú sú okolnosti, za akých došlo k skončeniu pracovného pomeru so žalovanou. Nesporné je, že pracovný pomer sa skončil dohodou z dôvodu, že žalobca previedol práva a záväzky zo zmlúv uzavretých s Orange Slovensko a. s. a že predal svoj majetok inej spoločnosti. Tým zanikol ako zamestnávateľ. K skončeniu pracovného pomeru so žalovanou teda nedošlo z dôvodov na strane žalovanej, ale výlučne na strane žalobcu, ktorý zanikol.

Sám žalobca na pojednávaní uviedol, že k skončeniu pracovného pomeru so žalovanou dohodou došlo preto, aby sa vyhol ďalším ohlasovacím úkonom ktoré bolo potrebné inak vykonať, v opačnom prípade by sa prevod práv a záväzkov predĺžil. Záujem, najmä spoločnosti Orange bol, aby sa prevod uskutočnil čo najrýchlejšie. Bolo preukázané, že s novou spoločnosťou bolo dohodnuté, že od žalobcu prevezme všetkých zamestnancov, čo sa nesporne aj stalo, a na druhý deň žalovaná s novou spoločnosťou uzavrela pracovný pomer. Keď sa prevádzali práva a záväzky na inú spoločnosť, podľa názoru súdu mal žalobca dohodnúť s preberajúcim subjektom aj svoje nároky týkajúce sa nákladov vynaložených na zamestnancov, najmä keď zamestnanci prešli do novej spoločnosti. Povinnosť žalovanej za daných okolností nahradiť náklady vynaložené na jej školenie by bola v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka). Pracovný pomer mala uzavretý na dobu neurčitú, k jeho skončeniu došlo len z dôvodu, že žalobca zrušil svoju činnosť obchodného zástupcu spoločnosti Orange a došlo k prevodu aj jeho zamestnancov. Navyše, v snahe dosiahnuť čo najrýchlejší prevod žalobca zvolil postup tak, aby obišiel ohlasovaciu a oznamovaciu povinnosť na príslušné inštitúcie. Práve preto so žalovanou rozviazal pracovný pomer dohodou. Rozhodne nemôže žiadať, aby žalovaná znášala dôsledky takéhoto postupu žalobcu.

S poukazom na uvedené sú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovaná mala v konaní plný úspech, preto jej patrí náhrada trov konania voči neúspešnému žalobcovi. Tieto predstavujú trovy právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava, oboznámenie sa so spisom dňa 14.10.2013 po predložení dôkazu žalobcom, účasť na pojednávaniach súdu dňa 23.10.2013, 05.12.2014, 20.02.2015) á 51, 45 eur + režijný paušál 3 x 7, 81 eur, 1 x 8, 04 eur a 1 x 8, 39 eur; náhrada cestovného Nitra - Levice a späť dňa 23.10.2013 a 20.02.2015 v 1 (spoločná cesta na dve pojednávania) 45 km a 05.12.2014 , spolu 180 km , (1 km/1,39 eur (cena 1 liter PHM) x 8, 5 l (priemerná spotreba automobilu / 100 t. j. 0, 118 eur + paušálna náhrada 0, 183 eur / 1 km = 0, 301 eur / 1 km, spolu 180 x 0, 301 eur = 54, 18 eur; náhrada za stratu času 2 x 1 hod. = 2 x 13, 01 eur = 26, 02 eur, 4 x 1 hod. 4x 13, 40 = 53, 60 eur a 2 x 1 hod. 2 x 13, 98 = 27, 96 eur. Odmena spolu činí 458, 87 eur + 20 % DPH = 550, 64 eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalovanej do troch dní od právoplatnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpisaneho súdu na Krajský súd v Nitre

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykona navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia . (§ 251 ods. 1 O.s.p.)

V Leviciach dňa 20.02.2015